

de **Grieze Louis**
4

**PAUL
VAN LOON**

Leopold / Amsterdam

> INHOUD <

<i>Meester Jacques</i>	7
Eenendertig	12
<i>Ei</i>	18
Tweeëndertig	37
Drieëndertig	42
<i>Parkeergarage</i>	49
Vierendertig	74
<i>Station</i>	85
Vijfendertig	93
Zesendertig	97
<i>Bioscoop</i>	106
Zevenendertig	121
<i>Museum</i>	130
Achtendertig	148
Negenendertig	155
<i>Het huis van de schrijver</i>	164
Veertig	196
Eenenveertig	204
<i>Julia's verhaal</i>	218
Tweeënveertig	225
<i>Uit?</i>	233
 <i>De Griezelbus en ik</i>	 240

Veertiende herziene druk 2017

© 1998 Tekst: Paul van Loon

© 2017 Omslagillustratie en logo: Ien van Laanen

© 2017 Illustraties binnenwerk: Caren Limpens

Boekverzorging: Caren Limpens

© Auteursfoto: Tuffcat Media

Uitgeverij Leopold, Amsterdam / www.leopold.nl

ISBN 978 90 258 7305 9 / NUR 283

Uitgeverij Leopold drukt haar boeken op papier met het fsc®-keurmerk.

Zo helpen we waardevolle oerbossen te behouden.

Meester Jacques strijkt een lucifer af en houdt de vlam boven zijn pijp. De pijp lag tussen een stapel prints op de grond. Daar lag ook het handgeschreven boek van De Griezelbus. Zonder het tegen zijn leerlingen te zeggen, heeft de meester het opgeraapt en onder zijn jas gestopt. Hij weet eigenlijk niet waarom. Misschien kan hij in het boek een verklaring vinden voor alles wat er deze dag gebeurd is. Het gekke is dat het leek of het boek wilde dat hij het mee zou nemen. Alsof het boek hem dwong het onder zijn jas te stoppen zonder het tegen zijn leerlingen te zeggen. Alsof hij iets verbodens deed, iets gevaarlijks...

UIT: De Griezelbus 3

› MEESTER JACQUES ‹

Meester Jacques ligt doodstil met wijd open ogen in bed. Toch slaapt hij. Het is drie uur 's nachts. De tijd die wel het uur van de wolf genoemd wordt, de tijd waarop allé angsten uit het duister van de nacht op je afkomen. Op zijn voorhoofd glimmen kleine druppeltjes. Zweet sijpelt langs zijn slapen. Het kussen onder het hoofd van de meester is vochtig. Zijn ogen staren omhoog in het donker. Aan de binnenkant van zijn hoofd flitsen beelden voorbij. Droombeelden, lang bewaard gebleven, maar nu opgeroepen uit het verleden. Lichtbundels snijden door de nacht. Koplampen als de ogen van een monster. Een oude, met vreemde figuren beschilderde bus jakkert door het duister. Kinderen gillen, hun hoofden verstoep in vreemdsoortige helmen. Een man in het zwart, kaal hoofd, wit gezicht, wolfachtige grijns, spreidt zijn armen. Zijn zwarte cape waaiert uit als de vleugels van een vleermuis. Een jongen met stekeltjeshaar duwt zijn zonnebril omhoog. Zijn ogen zijn rood, twee robijnen, twee bloeddruppels.

Meester Jacques' handen klauwen in de lakens. Onrustig rolt hij heen en weer. Hij wil wakker worden, maar hij kan niet. In zijn hoofd wervelen de droombeelden rond met de snelheid van een krankzinnige carrousel. De ijzeren poort van een kerkhof knalt open. Grafzerken razen voorbij. Uit een open graf kruipt een skelet tevoorschijn. Op de schedel staat een zwarte chauffeurspet. Het geraamte strekt een arm uit en wijst. Er verschijnt een grafsteen waar een naam in is gekrast: P. Onnoval.

Het volgende moment barst de steen in stukken. Scherven graniet vliegen alle kanten op en veranderen in blaadjes. Bladzijden zijn het, bedrukt met tekst, die op de grond vallen en een boek worden. Een dik, zwart boek. Vanuit het niets spatten druppels op het boek. Rode druppels, bloeddruppels, die letters vormen, een titel op de zwarte kaft schrijven: *De Griezelbus*.

Meester Jacques schiet overeind, maar hij slaapt nog steeds. Als een robot gaat hij rechtop zitten, zwaait zijn benen over de rand en stapt uit bed. Zijn handen pakken de bril van het nachtkastje en zetten hem op zijn neus. Dan loopt hij de kamer uit, naar het vertrek ernaast. Daar is zijn werkkamer. Slaapwandelaars weten altijd feilloos de weg. De meester drukt op de lichtknop en boven zijn bureau flitst een TL-balk aan. Op het bureau staat een computer, er liggen stapels schriften, opstellen, dictees.

Meester Jacques loopt langs het bureau, regelrecht naar de overvolle boekenkast. Zijn vingers glijden over de ruggen van de boeken tot hij gevonden heeft wat hij zoekt. Op de onderste plank staat het, verstopt achter andere boeken. Het boek staat daar al twee jaar en meester Jacques heeft het nooit meer aangeraakt sinds hij het verborgen onder zijn jas mee naar huis genomen heeft. Hij was het zelfs vergeten, dacht er nooit meer aan. Maar nu weet hij het moeiteloos te vinden. Hij trekt het zwarte boek uit de kast. Zelfs in zijn slaap gaat er een huivering door

hem heen als zijn handen de kaft van *De Griezelbus* aanraken.

Het boek uit zijn droom. Het onverwoestbare, met de hand geschreven exemplaar. Met het boek gaat hij in de leunstoel zitten. Hij slaat het open en zijn geest begint op te nemen wat er geschreven staat. Op hetzelfde moment flitst de computer op het bureau vanzelf aan. Op het zwarte scherm gloeien twee boosaardige rode ogen op, die naar de meester kijken. Jacques merkt niets. Hij is een slaapwandelaar, een slaapplezer die de verbinding tussen de Andere Werkelijkheid en de werkelijkheid weer geopend heeft. En hij weet van niets...

ENTER

